

Lever livet – helst ombord

Efter drygt två år till havs är Annika Koch och Björn Christensson i Sverige på visit. I februari bär det av igen. Havskryssaren Lindisfarne, en Forgus 37, ligger i Puerto Montt i Chile och väntar.

- Sälja huset, lämna jobb och kasta loss – det var absolut ett helt rätt beslut, säger Björn. Men från början var Annika mest övertygad.

- Operation övertalning, säger Annika triumferande, medan hon plockar ihop projektorn efter kvällens föredrag från seglingsäventyret med Lindisfarne, så här långt. Vi är i Sjöredningssällskapets film-sal i Svenska Kryssarklubbens nya klubbhus i Långedrag.

För Björns del var beslutet lite svårare. Under det första året tveklade han ibland på om det var ett klokt beslut att de hade lämnat allt och givit sig iväg. Björn är byggnadsingenjör och har sysslat med broar i hela sitt liv.

- Visst var det svårt. Jag hade ett trevligt jobb där jag trivdes oerhört bra. Men nu har jag definitivt kommit över det. Nu är det detta som gäller.

Främst handlar det om att respektera sig själv. Har man bara ett liv måste man göra någonting av det och inte bara låta det passera, menar både Björn och Annika.

Annika är också ingenjör och har jobbat som datakonsult större delen av sitt yrkesverksamma liv. Nu skö-

ter hon det datatekniska ombord.

- Det enda vi inte delar på är datorn, det är ju Annikas gebit, säger Björn.

- Och middagsmatlagningen, flikar Annika in.

Björn kontrar snabbt med att tala om att han oftast fixar frukost och lunch, samt diskar och städa.

- Ja, disk och städning är Björns avdelning, förtydligar Annika. Mat, radiokommunikation och datorer är min. Maskin och segling delar vi på, medan Björn står för ankring och fördäckarbete. Han är också hoppilandskalle.

- Annika sköter ratten och motorn vid alla hamnanövrar. Så har vi alltid gjort. Därför har jag ingen rutin på det och Annika är mycket duktigare.

Varken Björn eller Annika kommer från sjövana familjer. Deras första trevande erfarenheter av segling kommer från tidiga jolleår.

- Vi har seglat ihop sedan 1973. Vi köpte ett tomt B31-skrov 1976 och la ner stor energi på att få en fungerande inredning. Men den sålde vi och levde på att låna eller hyra båtar fram till 1998 då vi köpte vår Forgus 37.

Vilken båttyp det skulle bli hade Björn och Annika klart för sig. Att det blev just en Forgus berodde till stor del på att utbudet av begagnade båtar som uppfyllde alla krav inte var så stort då.

- Vi är mycket nöjda med vår Lindisfarne. Det var vi redan under första resan.

Efter fyra förberedande somrar med segling till bland annat Bergen, Skottland, Orkney, Färöarna och utrustningsvintrarna däremellan, närmade sig tidpunkten för en längre seglats. Året 2003 gick färden till Medelhavet, det blev tio månaders segling i två etapper. Året därpå gick Lindisfarne via Göta kanal till Östersjön och Bottenhavet.

Under den andra Medelhavstappen mognade beslutet om vidare segling och den 1 maj 2005 kastade Björn och Annika loss på allvar. Lindisfarne lämnade Göteborgs hamn med sikte mot den stora vida världen.

- Vi gick först längs den svenska och norska kusten upp till Tromsø, för att få med de delar av Skandinavien som vi saknade i vår referensbank.

Efter Tromsø gick färden söderut till Ålesund där de vände och styrde mot Island. Tanken var att fortsätta över Grönland, Labrador och USAs ostkust söderut mot, så småningom, Patagonien.

Efter ett dygn med hård motvind, 100 nautiska mil sydost om Island, bestämde de sig för att det var säkrare och bekvämare att vända mot Färöarna, som då låg 160 nautiska mil i sydost.

- Kursändringen kändes inte som någon stor sak eftersom vi redan tidigare talat om en "plan B". Den innebar att gå den "normala" rutten längs Europas västkust ner till Kanarietärna via Madeira. Och sedan vidare neröver Atlanten via Kap Verde till Sydafrika om vädret och strömmen blev för tuff på den nordvästliga rutten.

Björn och Annika kom till Lagos i Portugal i oktober och stannade där till april 2006. De nådde Brasilien i juni och följde sedan kusten söderut via Uruguay till Mar del Plata i Argentina.

- I Mar del Plata hade beslutet att segla ända ner till Antarktis med egen båt mognat, så även rutten via Falklandsöarna. Vi gick rakt söderut via Falklandsöarna och Beaglekanalen till Ushuaia för bunkring inför Antarktis.

Vid årsskiftet 2006/2007 startade det Antarktiska äventyret över Drake Passage, som uppförde sig fint. Efter ett par veckors fantastiska upplevelser på den Antarktiska halvön vände de tillbaka till Sydamerika. Återresan över Drake gick bra även denna gång.

- På returen passade vi också på att bese och besöka Kap Horn i lugnt väder.

Den 20 januari 2007 var Björn och Annika tillbaka i Ushuaia för ny bunkring inför fortsatt färd upp genom Chiles fjordar till Puerto Montt, där Lindisfarne ligger sedan i juni.

Sedan starten i maj 2005 har Lindisfarne tillryggalagt 17 000 sjömil och höjt vattenlinjen 3 gånger! ...nära 15 cm. Nu väntar den fortsatta färden ut i Söderhavet och målet för nästa etapp är Nya Zeeland med ankomst någon gång under oktober/november 2008.

Reskassan?

- Vi har en budget på 350 000 kronor om året räknat på tioårs basis. Det inkluderar allt från normalt underhåll, stora reparationer, nya segel, försäkringar och resor m.m. Det har vi finansierat i huvudsak genom att vi sålde vårt hus. Det går att leva relativt billigt. Vi lagar god mat ombord istället för att ofta gå på restaurang.

Trångt ombord – förr eller senare går man väl varandra på nerverna?

- De största konflikterna när man bor på liten yta uppstår när man är i hamn, i närheten av andra människor, säger Annika. Vi två ombord – no problems!

- Om du undrar om vi har varit rädda någon gång, fortsätter hon, är mitt svar: Ja, för andra människor. Osäkerheten om vad en medmänniska kan göra. Naturen däremot

skapar sällan eller aldrig någon rädsla.

- Det är medvetenheten om att vi klarar oss suveränt själva på båten, säger Björn. Men när det kommer andra människor eller andra båtar in i bilden kan det bli complicated. Till exempel när man ankrar två båtar i en vik.

Den viktigaste lärdomen?

- Att ha tålmod att vänta på rätt väder. Att aldrig ha så bråttom att man känner att man måste ut trots dåligt väder.

Det bästa under denna tid?

- Av allt fantastiskt som vi varit med om, till exempel när vi korsade Atlanten, angjorde Rio de Janeiro i fullmåne, rundade Eldslandet, upplevde Antarktis skönhet, Kap Horn, kungspingvinerna på Volunteer Point och alla valar – är ändå det bästa av allt att vi lever ett helt annat liv.

- Man tar vara på sig själv och sin situation i världen på ett helt annat sätt. Uppskattar saker och ting omkring sig. Vi lever i nuet, i ett helt annat tempo och är befriade från att prestera och jaga, säger Björn.

Hur känns det att vara på landbacken efter drygt två år på världshaven?

- Vi har abstinens! Det har varit nödvändigt att träffa kompisar med båtar och få segla lite grand.

Ni har väl längtat hem när gång?

- Hemlängtan för oss är långtan till båten, säger Annika. Björn nickar instämmande.

Kerstin Serenander

Vill du ta del av Annikas & Björns resa, se deras hemsida på www.sailaround.info

Bryant

Skibsplast
omtanke for livet ombord

Stor eller liten båt?

jensen & Englund®
Marine AB

CRANCHI
Boatbuilder since 1870

STINGRAY

Vill du vara testpilot?

Ansök på
www.stingray.se

